

§ 4.

Overtredelse af de i Lov af 7de April 1876 om den offentlige Fred paa Folkekirkeens Helligdage og dette Tillæg givne Forskrifter straffes med Bøder fra 10 til 200 Kr. Arbejdsgivere, der beskæftige Arbejdere i Strid med disse Forskrifter, idømmes der en Tillægsbøde af 5 Kr. for hver af de saaledes beskæftigede Arbejdere. Tillægsbøden for Arbejdsgivere kan i Gentagelstilsælde stige indtil 10 Kr. for hver af de nævnte Arbejdere.

Sager angaaende Overtredelser af denne Lov behandles som offentlige Politisager, for saa vidt ingen gældende Lovbestemmelse er til Hinder derfor.

§ 5.

Bestemmelserne i Lov 7de April 1876 blive i Kraft, for saa vidt de ikke komme i Strid med denne Lov.

§ 6.

Denne Lov træder i Kraft 2 Maaneder efter dens Kundgørelse i Lovtidende.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Forslag til Lov, indeholdende Tillæg til og Forandring i Lov af 7de April 1876 om den offentlige Fred paa Folkekirkeens Helligdage, der i Rigsdagssamlingen 1889—90 blev fremsat af Regeringen i Folketinget, fremtræder her i den Stikelse, hvori det blev vedtaget ved 3dje Behandling i Landstinget den 1ste April 1890, dog med følgende Forandring af § 3, 2det Stykke:

Følge Landstingets Forslag skulde Indenrigsministeren være bemyndiget til fra Forbudet mod Arbejde i Fabriker paa Folkekirkeens Helligdage fra Kl. 9 Formiddag til Kl. 12 Nat at tilstaa almindelige Undtagelser, „naar det for ham oplyses, at de paagældende Virksomheder ifølge deres Natur kræve uafbrudt Drift eller at en fuldstændig Afbrudelse af Arbejdet vilde medføre Skade paa det under Forarbejdelse værende Materiale“.

Disse Undtagelser fra Forbudet ere altså stærkt begrænsede, og der er derfor

givet Lovforslaget en Affattelse, hvorved nogle flere formentlig aldeles nødvendige Tilfælde medtages. Foruden de Tilfælde, i hvilke Virksomheden ifølge sin egen Bestaffenhed kræver uafbrudt Drift, maa medtages de Tilfælde, hvor vel ikke Virksomhedens egen Bestaffenhed, men Hensynet til det almene Vel kræver uafbrudt Drift, f. Eks. for at tilvejebringe daglig uundværlige Livsfornödenheder for Befolkningen, ligesom der ogsaa maa kunne gøres Undtagelse ved Virksomheder, der efter deres Natur kun kunne drives paa bestemte Tider af Aaret eller ere afhængige af elementære Drivkræfter, som virke uregelmæssigt. Derimod behøves det ikke særskilt at nævne Tilfælde, hvor en fuldstændig Afbrudelse af Arbejdet vilde medføre Skade paa det under Forarbejdelse værende Materiale, thi i saadanne Tilfælde maa det siges, at Virksomheden ifølge sin Bestaffenhed kræver uafbrudt Drift.